

- Մէկ էնու բաժնովն ի: Հալա կարծ ի:
Խաչ պատրաստին կը դնը վար աջ թիվին.
Ինչպէս մէկ խուփ դնին վուր պուտիկ բերնին:
Էլ չը քեթրի, էլ յերուր չաննը.
Եղաւ մէկ էնու թիվով, էլ խով չէնի:
Դաւիթ ըլաւ, իրաւք տուից Ատաբճուն:
181. Զին ըկաւ, կանգնաւ Դաւիթը մօտ:
Դաւիթ կեամ գրից բերան, ըլաւ խիճաւ:
Խնդացաւ, քշից գնաց:
Ճամբխին տիտաւ մէկ էրկըթէ սուն.
Կեօ ճամբխը մէջն ի:
Դաւիթը մօէն իլիւր էր. որ էրկըթէ սուն տիտաւ, խրեօխ-
պօր խուսք միան ընկեաւ:
Դաւիթ զթուր քեշից. ինչքամ զօռ կէր, զթուրն գանից.
Վուր գանից, զերկըթէ սուն կառից, մէջէն ընցաւ:
182. Էրկըթէ սուն, չէ վուր սուր մէջէն ընցաւ, չը հա-
ժըւաւ, վուր կառուր ընկնէր տակ.
Վըրն կառուր, ցածրը կառուրն վերայ կանգնաւ:
Դաւիթ չիմացաւ, թէ թուր կտրիւր, ընցիւր էր.
Գտի թէ թուր չը կառիւր: Դաւիթ լացից, էսաց.
183. — Ձեռնի՛կ, դիւ կուտո՛ւր կէնէր.
Վուր քի էնքան զօռ չը կէր, որ էրկըթէ սուն կառէր:
Էն վախան էլ արգար մարդ ինչ զրուցեր, կը կատարուէր
էնու խուսք: Դաւիթը ձեռ թուլցաւ:
Մէկ էլ Դաւիթ տիտաւ քամիմ էլաւ.
Եգա քեամին վրթոթըրիկի պէս էկաւ, գարիեց էրկըթէ
սուն:
Սուն շուռ առաւ. Դաւիթ գնաց կըշկի:
Էրկըթէ սուն կը տիտանայ գարկած տեղ թուր կառի, ըն-
ցիւր ի:
Նիւր յիմացաւ, դառցաւ Ատաուած կանչից, ուր ձեռ օխնից:
— «Ձեռնի՛կ, դիւ կանանչ կէնէր»:

2.

184. Դաւիթ զձին քշից, առդուր գնաց կուր տեղ:
Մէկ գլեօխ գնաց էկաւ ասկեարը մէջ, դառցաւ, ինչ-
պէս մէկ քեօմ¹ բեօլօճ մէկ մէկ տեղ ըննը, մարդ վուտ

1 Թրք. = Խու մր: